

Drøftelse af Spørgsmaalet om Skytteforeningerne. Vi erindre sikkert allesammen, hvilken indgaaende og interessant Debat der i Fjor blev ført mellem den daværende Indenrigsminister og den nuværende Konseilspræsident — de stod, om jeg saa maa sige, i omvendt Stilling den Gang mod nu. Men en Gentagelse af denne Debat synes jeg ikke, der er nogen som helst Anledning til, og jeg skal derfor blot referere, at dette Mindretal staa paa ganske det samme Standpunkt som i Fjor. Men saa vidt jeg skønner og tror, vil Tingets Flertal ogsaa staa paa samme Standpunkt som i Fjor og give Skytteforeningerne Bevillingerne, saaledes som de ere foreslaaede.

I Betænkningens Nr. 80 have vi en Post, der hedder „Udgift ved Udgivelsen af Statstidende“. Dertil slutter sig et Punkt, som jeg her skal inddrage i Debatten, det Punkt, som findes Sp. 205 under § 5 4. f. De to Ting høre uløseligt sammen, idet det er Indtægten ved Statstidende, der er opført der, medens Udgiften er opført her. Fra Udvalgets Side har der overfor dette Punkt som overfor flere andre af tilsvarende Art været ført Forhandling med Ministeren, om det ikke var muligt at skaffe Balance, saaledes at vi gennem Statstidendes Indtægter sørgede for, at den ikke kom til at give de Udgifter, som her staa opførte paa § 19. I den Anledning have vi med Skrivelse fra Ministeriet til Udvalget faaet den Redegørelse, som findes i Betænkningen Sp. 313, en Opregning af alt det, der indgaar som gratis Annoncer i Statstidende. Ved at løbe denne Liste igennem kommer jeg til det Resultat, at hvis vi vilde forlange, at disse nu gratis Annoncer skulde betales, og paa den Maade skaffe Balance i Statstidendes Budget, vilde det kun være at tage fra den ene Lomme og lægge i den anden. De allerfleste af de Bekendtgørelser, der ere omtalte som Gratisannoncer, ere Bekendtgørelser fra andre offentlige Institutioner. Jeg slaar her tilfældigt ned paa Tiendebekendtgørelser, Bekendtgørelser angaaende Kapitelstakster, Valgbekendtgørelser o. s. v. Det er ganske klart, at hvis vi vilde forlange, hvad vi i og for sig nok kunde, at de skulde betales og paa den Maade bringe Statstidende til at forrente sig, saa vilde selvfølgelig Tiendebekendtgørelserne være at betale paa en eller anden Post under Finansministeriet. Resultatet vilde i Virkeligheden kun blive det, at vi bragte Statstidende til at forrente sig derved, at vi

fik de andre forskellige officielle Institutioner til at betale. For saa vidt forekommer det mig at være et rent regnskabsmæssigt Spørgsmaal, som maa afgøres dels efter, hvad der er mest overskueligt, dels efter, hvad man slipper lettest fra. En virkelig Forrentning vil ikke kunne opnaas uden ved at forhøje Bekendtgørelsesprisen for de ikke officielle Institutioner, men det er en mindre Del i Forhold til det, der her er paaregnet at falde ind under de gratis Bekendtgørelser. Hvorvidt der muligvis kan naas noget ved at sætte Prisen op, haabe vi, at den højtærede Indenrigsminister vil have sin Opmærksomhed henvendt paa. Men der forekommer mig ikke at være nogen Grund til at fremtvinge en nominel Balance ved at kræve Betaling for Ting, som andre Statsinstitutioner uvægerligt maatte komme til at betale. Skal det kræves, skal det være af regnskabsmæssige Hensyn.

Under Betænkningens Nr. 81 komme vi til en lille Ændring, hvorom Udvalget er enigt. Vi have nemlig ved et Justerreglement, udstedt i 1909, faaet fastsat, at en hel Del Maalerejskaber skulde prøves af Statsprøveanstalten. Nu er Statsprøveanstalten ikke indrettet paa at foretage dette Arbejde, og hvis vi skulde udstyre den med det i saa Henseende nødvendige Materiel, Maskiner og Installationer af alle mulige Arter, synes det at ville blive en ret dyr Foranstaltning. Men der er ved Forhandling mellem Indenrigs- og Kultusministeriet opnaaet en Ordning, som anbefales her, og hvorom Ændringsforslag er stillet, tiltraadt af hele Udvalget, gaaende ud paa, at Statsprøveanstalten lader de Undersøgelser, den ikke selv formaar at foretage, foretage paa polyteknisk Læreanstalt og i visse Tilfælde, saaledes som det allerede hidtil er sket, tillige maaske i andre Laboratorier. Det Ændringsforslag, som er stillet — eller rettere sagt de to Ændringsforslag — gaar ud paa at sætte den i Stand til at betale for de Undersøgelser, den maatte bede fremmede Laboratorier om at foretage. Saa vidt jeg husker, er det 1,050 Kr., der søges bevilgede i den Anledning. Resten er en Bevilling af i alt 10,500 Kr., fordelt paa to Aar, altsaa for i Aar 5,250 Kr., til Polyteknisk Læreanstalt til Anskaffelse af visse Apparater og Installationer, som heller ikke Anstalten i Øjeblikket er i Besiddelse af. Det formenes at være den billigste og tillige en tilfredsstillende Ordning, og Udvalget anbefaler derfor de stillede Ændringsforslag.